

ILARIU DOBRIDOR

VOCILE SINGURĂȚII

Versuri

Ediția a II-a

 Sens
Editura

Cuprins

<i>Prin târâmurile oprite...</i>	7
Nostalgie	11
Dionisiacă	15
Vag	19
Finalitate	23
Joc	27
Incantație	31
Imagini șterse	35
Chenar	39
Zidire	43
Reînviere	47
Joc în lună	51
Întâlnire peste ani	55
Panta rei	59
Însoțire	63
Cochilia	67
Depărtare	71
Ormuzd	75
Pe un album	79

Chemare	83
Răvășire	87
Somn	91
Moartea păpușii	95
Veac	99
Te-ai risipit	103
Imn	107
Scrisoare	111
Chirilice pe o cruce	115
Creion	119
Aproapelui	123
Tristețe	127
Zădărnicie	131
Cristal	135
Bucolică	139
Final	143
Reverie	147
Părăsire	151
Cântec	155
VARIANTĂ	159
În trecere	163
Paradis defunct	167
Eu știu sorocul	171
Inscripție	175
Îndoit de zadar	179
Cununie	183
Piramidele	187
Mustrare	191

Biblică.....	195
Despărțire.....	199
Ceasornicul	203
Notații	207
Evoluție	211
Visare.....	215
Solitudine.....	219
Accent	223
Coloristice	227
Tăcere.....	231
Vocile singurătății.....	235
<i>În loc de postfață.....</i>	<i>237</i>

DIONISIACĂ

*Văzduhu-i alăută ce s-aude.
Retează toamna sboruri de cocor
Tu treci prin sară rar, cu gene ude,
Și plângi în calea lor, în urma lor.*

*În sihăstria vrăstei tale, printre
Dorințele-ncuiate – mici chilii,
Ai așteptat cocorul sfânt să intre
Cu visul parfumat de veșnicii.*

*Adulmecii azi distanțele și ceața
Flămândă de cutreere și zare,
Dar rădăcinile îți trag viața
Și năzuința e fragilă – sburătoare.*

*Întârziată-n toamnă și în sară,
O aripă căzu din sborul mare;
Iubirea ta se stinge solitară,
Cocor bolnav de depărtări și soare.*

*Suspină, din adâncuri, pământul în răscoală,
Pe stradă, curge viața cu vuiet de ocean;
Ascultă!... sună argintul metalic în platan,
Se ospătează fauni și nimfele se-nșală.*

*Sparg simțurile coaja dospită sub vecii,
Și cresc, ca sub omături, un spic de iarbă crud;
Mai fumegă trecutul și geme și-l aud,
De când a plâns întâiul păgân pe temelii.*

*Doi fluturi lângă-o floare puterile și-au stors,
Și-au amețit – doi îngeri – de soare și azur;
Rup liniile coapsei cu un murmur surd și dur,
Materia e beată și timpul curge-ntors.*

2
 Căpitanul meu s-a născut pe 10
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie

3
 Căpitanul meu s-a născut pe 10
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie

4
 Căpitanul meu s-a născut pe 10
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie

5
 Căpitanul meu s-a născut pe 10
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie

VAG

6
 Căpitanul meu s-a născut pe 10
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie

7
 Căpitanul meu s-a născut pe 10
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie
 Ca un om de mare talie

*Sufletul meu s-a risipit pe flori
Ca un omăt mărunț de lună clară,
Cu nicio mână albă ca brătară
Nu mi-au fost prinse mâinile surori.*

*Mâinile mele nu s-au logodit
Cu nicio mână albă cu inele,
Să-mi culc trudită fruntea între ele
Ca un hulub de sbor învult trudit.*

*Se scutură iubirea pe alei,
Pe crini de lună sau pe crini de ape
Și nimeni nu crescuse de mine-aproape
Cum crește o garoafă-n gârla ei.*

*Odată și-odată eu nu voi mai fi,
Cum nici tu, cum nici lume, nici stea;
Și iar va purcede totul undeva,
Ca atunci când fură veacurile zi.*

*Neantul căzu de priveghiu-n extază!
Și e lung... și e larg... și adânc... și mereu!
Depart, în gol, va fugi Dumnezeu
Și atâta tăcere-i că spațiul visează.*

*Numai către pururi umbre călătoare
Toate vor fi altfel, astfel câte sunt;
S-o aprinde globu-n osia lui frânt
Și din nou se iscă punctul în mișcare.*

*Ruină e totul în spasmul suprem,
Nici lună, nici soare și nici o planetă;
Istoria moare, evii se repetă,
Iar timpii eroi n-au urmă, n-au semn.*

*Omule, mintea e chin și povară
Și ochiul tău slab se-nfioară de zări;
Gând negru, gând alb cutreeră mări,
Dar tu treci chiuind între zori, între sară.*

Când în-adept... în voi mai fi
 Cât mai... în voi mai fi
 Și nu va parca... în voi mai fi
 Ca atunci când... în voi mai fi

 Măntul căru... în voi mai fi
 Și lung... și lung... și lung... și lung...
 Deoarece... în voi mai fi
 Și atunci... în voi mai fi

 Măntul căru... în voi mai fi
 Iute... în voi mai fi
 Și atunci... în voi mai fi
 Și atunci... în voi mai fi

 Rădă... în voi mai fi
 Rădă... în voi mai fi
 Rădă... în voi mai fi
 Rădă... în voi mai fi

 Oare... în voi mai fi
 Oare... în voi mai fi
 Oare... în voi mai fi
 Oare... în voi mai fi

Când în-adept... în voi mai fi
 Cât mai... în voi mai fi
 Și nu va parca... în voi mai fi
 Ca atunci când... în voi mai fi

 Măntul căru... în voi mai fi
 Și lung... și lung... și lung... și lung...
 Deoarece... în voi mai fi
 Și atunci... în voi mai fi

 Măntul căru... în voi mai fi
 Iute... în voi mai fi
 Și atunci... în voi mai fi
 Și atunci... în voi mai fi

 Rădă... în voi mai fi
 Rădă... în voi mai fi
 Rădă... în voi mai fi
 Rădă... în voi mai fi

 Oare... în voi mai fi
 Oare... în voi mai fi
 Oare... în voi mai fi
 Oare... în voi mai fi

JOC

*Ciocârlii sprintăre-n zare
Rotitoare pe arnici,
Grunjuri mici de soare tare
Și scânteii de licurici.*

*Retezat de aripi sborul
Svelt în vânt ca o perdea,
Cum e gândul călătorul
Colo ici și ici colea;*

*Ineluș învârteluș
Crește-n volt și-n aer pierde,
Gene moi de adiere
Ca zuluful sur de pluș.*

